

РЕШЕНИЕ

№ 247

гр. гр.Несебър, 27.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, V-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Мария М. Берберова Георгиева

при участието на секретаря Мая Р. Деянова
като разгледа докладваното от Мария М. Берберова Георгиева Гражданско
дело № 20212150101488 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по повод искова молба на „Т.Б.А.Б.“
ЕАД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****,
представявано от Н.Г.С. и А.Ч.Д., чрез юрк.С.Р.Р. **против** Я.Ж.Ш.. с ЕГН
*****, с адрес: гр. *****.

В исковата молба се твърди, че на 14.03.2019г. ищцовото дружество било
сключило Договор за потребителски кредит № ***** с ответника Ш., съгласно който
„Т.Б.А.Б.“ ЕАД предоставило сума в размер на 12772.48 лв. Сочи се, че в чл. 7 ал. 1 от
договора бил посочен размера на предоставения кредит. Излага се, че към отпуснатия
кредит се включвала еднократна такса за оценка на риска в размер на 1368.48 лв.,
дължима в деня на подписване на договора за кредит, която се финансирала от
кредитора и се възстановявала от потребителя с дължимите месечни вноски съгласно
погасителния план предвид заявеното му желание в искането-декларация. Сочи се, че
съгласно чл. 7, ал. 2 от договора потребителския кредит за общо ползване, средствата
по кредита се превеждали от кредитора по банкова сметка на потребителя. Твърди се,
че в случаите, когато потребителят пожелал сключване на застраховки или да се
присъедини към застрахователните програми, застрахователните премии, финансирани
от кредитора, се превеждали по сметка на избрания от потребителя застраховател, за
което самият той дава изричното си нареждане и съгласие с подписването на договора.
Сочи се, че видно от чл. 7.1, потребителят пожелал да сключи застраховка „Живот“ в
размер на 1404 лв. Твърди се, че общото крайно задължение по договора възлизало на
19547.05 лв., която сума била разсрочена на 36 погасителни месечни вноски - 35
вноски в размер на 542.98 лв., ведно с последна изравнителна в размер на 542,75 лв.
Навежда се, че уговорения между страните лихвен процент, с който се олихвява
предоставеният кредит, изразен като годишен лихвен процент, бил в размер на 30.11
%. Сочи се, че така предоставената сума, кредитополучателят имал задължение да
върне на месечни вноски, всяка включваща два компонента: главница и договорна

лихва. Твърди се, че длъжникът бил преустановил предвидените в договора плащания, пропуснал бил да погаси три последователни месечни вноски, съгласно описания в него погасителен план. Сочи се, че това били вноски с падежи 15.10.2019г., 15.11.2019г., 15.12.2019г. и така били възникнали предвидените предпоставки за обявяване на предсрочна изискуемост на задължението. Излага се, че в договора била уредена автоматична предсрочната изискуемост върху непогасеното задължение на клиента при неплащане на три поредни месечни вноски. Твърди се, че въпреки това бил направен опит да бъде уведомен ответника за настъпилата предсрочна изискуемост на кредита. Сочи се, че разпоредбите на чл. 25.8 до чл. 25.11 (вкл.) от договора за потребителски кредит сочили за съгласие между страните, че взаимната кореспонденция следвала да се изпраща на адреса за контакт, посочен в договора. Навежда се, че това се явявал постоянния и настоящ адрес на Ш.. Сочи се, че според чл. 25.10 от договора при промяна на адресите за кореспонденция и контакти страните били длъжни да уведомят за това в писмен вид. Твърди се, че ищцовото дружество разполагало с писмен документ, според който уведомлението за предсрочна изискуемост било адресирано до адреса на кредитополучателя, посочен в процесното съглашение, като постоянен и настоящ. Излага се, че видно от обратната разписка за доставка на пратка длъжникът бил търсен на посочения в договора за потребителски кредит адрес, където на 19.02.2021г. лично бил получил волеизявлението на кредитора. Твърди се, че ищцовото дружество било предприело всички възможни действия и било уведомило длъжника за настъпилата предсрочна изискуемост. Сочи се, че предсрочната изискуемост била настъпила на 19.02.2021г. поради неплащането на три поредни месечни вноски: 15.10.2019г., 15.11.2019г., 15.12.2019г. Излага се, че след тази конкретна дата длъжникът бил загубил възможността да погасява месечно и цялото вземане на кредитора било станало незабавно и предсрочно изискуемо. Излага се, че ищцовото дружество било образувало ч.гр.дело № 509/2021г. по описа на Районен съд - Несебър по реда на чл. 417 от ГПК срещу ответната страна и че въз основа на издадените заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист били образували изпълнително дело при ЧСИ Станимира Николова. Сочи се, че към датата на входиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК - 01.04.2021г., задължението на ответника било в размер на 11350.84 лв. - главница и 3760.29 - договорна лихва. Ответникът дължал и обезщетение за забава (лихва за просрочие), което към 18.03.2021г. било в размер на 1421.42 лв.

Предвид гореизложеното се моли да се признае за установено, че Я.Ж.Ш., в качеството си на кредитополучател (потребител) по Договор за потребителски кредит № *****/14.03.2019г., дължи изпълнение на парично задължение към „Т.Б.А.Б.” ЕАД, в качеството му на кредитор по същия договор, в общ размер на 16 532,55 лева, от които неизплатена главница в размер на **13370,57 лева**, договорна лихва в размер на **3760,29 лева** за периода от 15.10.2019г. до 19.02.2021г., обезщетение за забава в размер на **1421,42 лева** за периода 15.10.2019г. до 18.03.2021г., **ведно** със законната лихва, считано от дата на подаване на заявлението по 417 от ГПК - 01.04.2021г. до окончателното изплащане на задължението. Претендират се направените разноси в заповедното и в исковото производство. Представят се писмени доказателства. Моли се да се изиска ч.гр.д. № 509/2021г. по описа на Районен съд - Несебър.

Предявени са искове с правно основание чл.422 от ГПК вр. чл.79, ал.1 и чл.86 от ЗЗД.

В срока по чл.131 от ГПК, по делото е постъпил писмен отговор от ответната страна, подаден чрез пълномощника й - адв.М.Ч.-Т. от АК-Бургас, с който се изразява

становище за неоснователност на предявените искове. Сочи се, че след сключване на договора за кредит срещу СД „Ш.Ш.. и сие“ с ЕИК *****, в което Я.Ш. била съдружник, било открито производство по несъстоятелност, което било спряно на основание чл. 632, ал. 1 вр. ал. 5 от ТЗ. Излага се, че с решение № 260037/22.03.2021г. по т.д. № 126/2019г., за което се твърди, че е влязло в сила на 30.03.2021г., Хасковският окръжен съд постановил прекратяване на производството по несъстоятелност и е заличил СД „Ш.Ш.. и сие“. Сочи се, че ищцовото дружество не било предявило вземанията си в откритото производство по несъстоятелност на събирателното дружество по надлежния ред. Правят се доводи, че с откриването на производство по несъстоятелност спрямо СД, неограничено отговорните съдружници се третирали като длъжници в несъстоятелността. Излага се, че с прекратяването на производството по несъстоятелност съгласно решение № 260037/22.03.2021г. на Хасковски Окръжен съд по т.д. № 126/2019г. спрямо процесните вземания по договора за потребителски кредит № *****, сключен между ищцовото дружество и ответника Ш. на 14.03.2019г. бил настъпил погасителния ефект по чл.739, ал.1 от ТЗ. Моли се исковете да се остават без уважение. Представят се писмени доказателства. Претендират се разноски.

Процесуалният представител на ищцовото дружество в съдебно заседание поддържа исковата молба, ведно с представените с нея писмени доказателства. Акцентира върху обстоятелството, че към момента на откриване на производството по несъстоятелност, ищецът не е имал основание да предяви вземанията си, защото не е имал такива. В тази връзка сочи, че вноските по потребителския кредит са били погасени до шеста вноска с падеж – 15.09.2019г., след началната дата на неплатежоспособността на СД „Ш.Ш.. и сие“ – 14.04.2019г. Моли съда да уважи предявените претенции, като им присъди заплатените по делото разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответната страна адвокатско възнаграждение.

Пълномощникът на ответната страна в съдебно заседание поддържа отговора на исковата молба. Не оспорва размера на предявените искове, но моли същите да бъдат отхвърлени, като неоснователни и недоказани. Също претендира присъждане на разноски, за което представя списък по чл.80 от ГПК.

Съдът намира, че депозираната искова молба е процесуално допустима – подадена е от лице с правен интерес, пред надлежния орган и съдържа изискуемите по закон реквизити.

Несебърският районен съд, като взе предвид исканията на страните, събрания по делото доказателствен материал и като съобрази закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са искове с правно основание чл.422, ал.1 във връзка с чл.415, ал.1 от ГПК вр. чл.240 и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

По делото не се спори, че между страните е сключен Договор за потребителски кредит № ***** от 14.03.2019г., по силата на който кредитора „Т.Б.А.Б.“ ЕАД с ЕИК *****, е предоставил на ответницата Я.Ж.Ш.. с ЕГН ***** паричен кредит в общ размер на 12 722,48 лева /дванадесет хиляди седемстотин двадесет и два лева и четиридесет и осем стотинки/, за срок от три години, обхващащ периода от подписването на договора /14.03.2019г./ до 15.03.2022г. От своя страна ответницата се е задължила да погаси кредита на 36 броя равни месечни вноски – всяка по 542,98 лева. Твърди се, че ответницата е пропуснала да погаси три последователни месечни вноски с падежи 15.10.2019г., 15.11.2019г. и 15.12.2019г. С оглед на това и на основание чл.16,

т.2 от Договора възникнали предвидените предпоставки за обявяване на предсрочна изискуемост на цялото непогасено задължение.

За да се произнесе, настоящият съдебен състав съобрази:

Предявеният иск по чл.422 от ГПК е установителен, тъй като срещу ответника Ш. вече има издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК и изпълнителен лист по ч.гр.д.№ 509/2021г. по описа на РС-Несебър, срещу която длъжникът е подал възражение в срока по.414 от ГПК.

Не е спорно и се установява от приложените документи и извършената справка в ТР, че с Решение № 116 от 09.10.2019г., постановено по т. д. № 126/2019г. по описа на ОС-Хасково била обявена неплатежоспособността на Събирателно дружество „Ш.Ш.. и Сие“ с ЕИК *****, с начална дата – 14.04.2019г. /л.47-49 вкл./. С решение № 1 от 02.01.2020г. по т. д. № 126/2019г. на ОС-Хасково било спряно производството по несъстоятелността на дружеството /л.49-гръб - л.50вкл./. От данните по т. д. № 126/2019г. по описа на ОС-Хасково и от извършената справка в ТР по партидата на СД „Ш.Ш.. и Сие“ се установява, че кредиторът „Т.Б.А.Б.“ ЕАД с ЕИК ***** не е предявил вземанията си в откритото производство по несъстоятелността, обстоятелство, което не се оспорва от ищеца. С Решение № 260037 от 22.03.2021г., по т.д. № 126/2019г. на ОС-Хасково, е прекратено производството по делото и е ЗАЛИЧЕН обявения в несъстоятелност длъжник СД „Ш.Ш.. и Сие“. Решението е влязло в сила на 30.03.2021г. /л.50-гръб – л.51/.

За да се произнесе, съдът съобрази:

Производството по несъстоятелност представлява производство за универсално принудително изпълнение, което има за цел да осигури справедливо удовлетворяване на всички кредитори на длъжника чрез оздравителен план по чл.696 от ТЗ или чрез осребряване на притежаваното от длъжника имущество по реда на чл.716 и сл. от ТЗ, за обезпечаване на която цел ТЗ е предвидил и специални правила за установяване на вземанията на кредиторите, за които не е въвел изискване за служебно вписване, а именно – задължения за кредиторите да предявят вземанията си пред съда по несъстоятелността. С тази цел е въведена и забраната на чл.637,ал.6 от ТЗ да се образуват нови съдебни производства от определени категории, след откриване на производството по несъстоятелност. Същевременно - възникналите преди откриване на производството по несъстоятелност вземания следва да бъдат упражнени пред съда по несъстоятелност, чрез предявяване от кредиторите по реда и в сроковете на чл.685 ал.1 от ТЗ и чл.688 ал.1 от ТЗ. Сроковете за предявяване са преклузивни и пропускането им погасява процесуалното право на кредитора да упражни вземането си не само в производството по несъстоятелност, но и в паралелно съдебно производство извън несъстоятелността (материално право на кредитора би продължило да съществува до приключване на производството по несъстоятелност – чл.739, ал.1 от ТЗ, в какъвто смисъл е преобладаващата съдебна практика).

В случаите, когато производството по несъстоятелност е прекратено на основание чл.632, ал.4 от ТЗ и несъстоятелният търговец е заличен от търговския регистър, то непредявените в производството по несъстоятелност вземания и неупражнените права се погасяват на основание чл.739, ал.1 от ТЗ. В случая, безспорно процесният договор за потребителски паричен кредит от 14.03.2019г. е бил сключен преди образуване на производството по несъстоятелност срещу СД „Ш.Ш.. и Сие“ и неограничения съдружник Я.Ж.Ш... Съгласно чл.610 от ТЗ, едновременно с откриването на производството по несъстоятелност за търговското дружество се смята

за открито и производството по несъстоятелност за неограничено отговорния му съдружник, какъвто е ответника Ш.. Като е пропуснало да реализира право да иска възобновяване на спряно производство по несъстоятелност, както в рамките на срока по чл.632, ал.2, така и в допълнителния краен срок по чл.744, ал.1, т.2 ТЗ, ищцовото дружество само се е подложило на риска от погасяване на неупражнените му права като кредитор с вземане по чл.616, ал.1 ТЗ, подлежащо на принудително удовлетворяване от маса на несъстоятелен търговец или на неограничено отговорния му съдружник. Ако неограничено отговорните съдружници са физически лица, личните им дългове също се погасяват на основание чл.739, ал.1 от ТЗ с приключване на откритото по отношение на тях производство по несъстоятелност едновременно с прекратяване на производството по несъстоятелност по отношение на търговското дружество, в което те членуват. /ТР № 2/2018 от 13.07.2020г. по тълк.дело № 2/2018г. на ОСТК на ВКС/.

Изводът, който се налага е, че с влизане в сила на решението на ОС-Хасково за прекратяване на производството по несъстоятелност и заличаване на СД „Ш.Ш.. и Сие“ от Търговския регистър – 30.03.2021г., вземанията на ищеца спрямо ответника Я.Ш. са се погасили на основание чл.739, ал.1 от ТЗ, независимо, че изискуемостта им е възникнала след образуване на производството по несъстоятелността /на 09.02.2021г./ С оглед на това, претенцията за главница следва да бъде отхвърлена, като недължима.

Неоснователността на главния иск обосновава неоснователност и на акцесорните такива за възнаградителна, мораторна и законна лихви, поради което също следва да бъдат отхвърлени.

С оглед на този резултат и на основание чл.78, ал.2 от ГПК, в тежест на ищеца следва да се възложат направените от ответната страна разноси в настоящото производство за адвокатско възнаграждение в размер на 1025,97 лева, което съответства на размера, визиран в разпоредбата на чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В този смисъл, съдът намира за неоснователно направеното от ищеца възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното, Несебърският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т.Б.А.Б.“ ЕАД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от Н.Г.С. и А.Ч.Д., чрез юрк.С.Р.Р. **против** Я.Ж.Ш.. с ЕГН *****, с адрес: гр. *****, искове с правно основание чл.422 вр. чл.415 от ГПК вр. чл.240 и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за признаване на установено по отношение на ищеца, че ответницата Я.Ж. Ш. им дължи сумата общо в размер на 16 532,55 лева, от които неизплатена главница в размер на **13370,57 лева** /тринадесет хиляди триста и седемдесет лева и петдесет и седем стотинки/, договорна лихва в размер на **3760,29 лева** /три хиляди седемстотин и шестдесет лева и двадесет и девет стотинки/ за периода от 15.10.2019г. до 19.02.2021г., обезщетение за забава в размер на **1421,42 лева** /хиляда четиристотин двадесет и един лева и четиридесет и две стотинки/ за периода 15.10.2019г. до 18.03.2021г., **ведно** със законната лихва, считано от дата на подаване на заявлението по 417 от ГПК - 01.04.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА „Т.Б.А.Б.“ ЕАД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от Н.Г.С. и А.Ч.Д., чрез юрк.С.Р.Р.. **да заплати на Я.Ж.Ш.** с ЕГН *****, с адрес: гр. *****, сумата в размер на **1025,97 лева** /хиляда и двадесет и пет лева и деветдесет и седем стотинки/, представляваща заплатени разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Окръжен съд-гр.Бургас.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____